

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המקדיש תמימין לבדוק הבית, אע"פ שהוא בלא תעשה - מה שעשה עשוי	ותנן:											ז	◇
תיובתא דרבא												ז	
ממקום שנתרבו בעלי מומין לגבי מזבח, נתרבו תמימין לבדוק הבית.	אמר לך רבא:											!	◇
והרי גזל, דרחמנא אמר (ויקרא י"ט) לא תגזול												ז	
הגזול עצים ועשאן כלים, צמר ועשאן בגדים - משלם כשעת הגזילה	ותנן:											ז	◇
תיובתא דרבא												ז	
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא ה') אשר גזל - כמה שגזל.	אמר לך רבא:											!	◇
ולאביי												ז	
האי אשר גזל מיבעי ליה - על גזילו שלו מוסף חומש, על גזילו של אביו - אינו מוסף חומש.	[אביי]											!	◇
והרי משכון, דרחמנא אמר (דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו												ז	
מחזיר את הכר בלילה ואת המחרישה ביום	ותנן:											ז	◇
תיובתא דרבא												ז	
שאני התם, דאמר קרא (דברים כ"ד) השב תשיב.	אמר לך רבא:											!	◇
ולאביי												ז	
אי לאו דאמר רחמנא השב תשיב, ה"א: איסורא עבד, אי בעי - ניהדר, ואי בעי - לא נהדר, קמ"ל.	[אביי]											!	◇
והרי פאה, דרחמנא אמר: (ויקרא כ"ג) לא תכלה פאת שדך בקוצרך												ז	
מצות פאה - להפריש מן הקמה, לא הפריש מן הקמה - יפריש מן העמרים, לא הפריש מן העמרים - יפריש מן הכרי עד שלא מירחו, מירחו - מעשרו ונותן לו	ותנן:											ז	◇
אף מפריש מן העיסה.	משום רבי ישמעאל אמרו:											ז	◇
תיובתא דאביי												ז	
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא י"ט) תעווב (ויקרא כ"ג) תעווב יתירא.	אמר לך אביי:											!	◇
ורבא												ז	
יש לך עזיבה אחרת שכוז, ואיזו - זה המפקיר כרמו	אמר לך רבא:											!	◇
המפקיר כרמו, והשכיל לשתר ובצרו - חייב בפרט ועוללות בשכחה ובפאה, ופטור מן המעשר.	דתנאי:											!	◇
והשתא דשנינן כל הני שינויי, דאביי ורבא במאי פליגי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											ז	◇
ברבית קצוצה קמיפלגי, וכדרכי אלעזר.												!	◇
רבית קצוצה - יוצאה בדיינין, אבק רבית - אינה יוצאה בדיינין.	דא"ר אלעזר:											!	◇
אפי' רבית קצוצה אינה יוצאה בדיינין.	ר' יוחנן											!	◇
התם בסברא פליגי? התם בקראי פליגי	א"ל: רב אשי]											ז	◇
מ"ט דרבי יוחנן - אמר קרא (יחזקאל י"ח) בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה - לחיים ניתן ולא להישבון.	דא"ר יצחק:											ז	◇
מהכא: (ויקרא כ"ה) ויראת מאלהיך אני ה' - למורא נתתיו ולא להישבון.	רב אחא בר אדא:											ז	◇

מימרא-statement ❑ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מקרא-key:
---	--	------------------

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מהכא: (יחזקאל י"ח) התועבות האל עשה מות יומת דמיו בו יהיה והוליד בן פריץ שופך דם, הוקשו מלוי רבית לשופכי דמים, מה שופכי דמים - לא ניתנו להישבון, אף מלוי רבית - לא ניתנו להישבון.	רבא:					ג					1	
מ"ט דרבי אלעזר - דאמר קרא (ויקרא כ"ה) וחי אחיך עמך - אהדר ליה כי היכי דניחא עמך.	ואמר רב נחמן בר יצחק:					ג					1	
ואלא במאי קמילגי אביי ורבא?						ג					1	
בשינוי קונה.						!				◇	1	
בהני שינויי דשנינן ברבית קצוצה, לאביי - לא מהדר רבית, לרבא - מהדר רבית.	ל"א:					!					1	
והא אביי נמי סבר מפקינן ריבית קצוצה בדיינין						ג				◇	1	
הדין דמסיק בחבריה ארבע זווי בריביתא, ויהביה ליה למלוה בגוותיה גלימא דשוי חמשא בארבעה, כי מפקינן מיניה - ד' מפקינן מיניה, והאי זוזא - במתנה הוא דיהב ליה.	דאמר אביי:					ג					1	
חמשא מפקינן מיניה, מ"ט - כולה בתורת ריביתא קאתי לידיה	רבא:					ג					1	
אלא, כי קא מיפלגי אביי ורבא - בשינוי קונה.						!				◇	1	
(ויקרא כ"ב) אשר בו מום לא תקריבו מה ת"ל? אם בלא תשחטו - הרי כבר אמור למטה, אלא מה ת"ל בל תקריבו - בל תקדישו.	ת"ר:									■	◇	1
מכאן אמרו: המקדיש בעלי מומין לגבי מזבח, עובר משום חמשה שמות משום בל תקריבו בל תקדישו בל תשחטו ומשום בל תזרקו ומשום בל תקטירו כולו, ומשום בל תקטירו מקצתו	[ת"ק]									■	◇	1
אף קבלת הדם:	משום ר' יוסי בר' יהודה אמרו:									■	◇	1
אם בל תשחטו הרי אמור למטה.	אמר מר:									■		<
היכן אמור?										^		1
(ויקרא כ"ב) ערת או שבור או חרוץ או יבלת לא תקריבו מה ת"ל - אם בל תקדישו - הרי כבר אמור למעלה, אלא מה ת"ל לא תקריבו - בל תשחטו.	דתניא:					!					◇	1
ואשה לא תתנו מהם - אלו אשים. אין לי אלא כולן, מקצתן מנין - ת"ל מהם.						■					◇	1
זריקת דמים מנין - ת"ל על המזבח.						■					◇	1
לה' - לרבות שעיר המשתלה.						■					◇	1
ולה' לרבות הוא?						ג					1	
אין קרבן ה', ת"ל ואל פתח אהל מועד וגו' - הראוי לפתח אהל מועד חייבין עליו משום שוחטי חוץ, שאין ראוי לפתח אהל מועד - אין חייבין עליו משום שוחטי חוץ. אוציא אני את אלו, ולא אוציא פרת חטאת ושעיר המשתלה, שהן ראויין לפתח אהל מועד - ת"ל לה' - מי שמיוחדין לה', יצאו אלו שאין מיוחדין לה'.	והתניא:					■				ג	◇	1
התם מעניינא דקרא, ואל פתח - לרבות, לה' - להוציא. הכא דאשה - להוציא לה' - לרבות.	רבא:					!					◇	1
טעמא דכתב קרא לה' הוא דלא מייתי שעיר המשתלה, הא לא רבי קרא לה' הוא אמינא: שעיר המשתלה בעל מום - שפיר דמי? מכדי, אין הגורל קבוע אלא בדבר הראוי.						ג					◇	1
הא מני - חנן המצרי היא	רב יוסף:					!					1	
אפילו דם בכוס - מביא חבירו ומזווג ליה.	דאמר: [חנן המצרי]					■				!	◇	1
נהי דשמעת ליה לחנן המצרי - דלא הוי דיחוי, דלא צריך הגרלה מי שמעת ליה? דילמא מייתי ומגריל						ג					1	
הא מני - ר"ש היא	אלא אמר רב יוסף:					!					1	
מת אחד מהן - מביא חבירו בלא הגרלה - דברי ר"ש.	דתניא: [ר"ש]					■				!	◇	1
לא נצרכא - כגון שהומם בו ביום וחיללו על חבירו, ס"ד אמינא בשלמא מעיקרא לא ידענא אי האי מיקבע לשם, אבל הכא כיון דאינכר שם - לא לקי, קמ"ל.	רבא:					!					◇	1